

Han tystnade och försökte tänka.
Han förstod att han inte skulle kunna sparka
eller skrika sig fri.
Det fanns bara en sak att göra: att kalla på hjälp.
Han måste ringa till Chefen! Tanken var hemsk.
Ynglingen tvekade, men det blev allt kallare.
Till sist tog han fram mobiltelefonen.

Ingen täckning – han kunde inte ringa.

Skallgång

I Malmköping var det fullt ståhej.
Lokaltidningen var snabbt ute på sin hemsida
med nyheten om en hundraåring som försvunnit.
Reportern hade stor fantasi.
Det går inte att utesluta kidnappning, skrev hon.
Att försvinna på sin hundraårsdag var något extra.

Nyheten spred sig snabbt.
Den hann komma med på kvällens teve-nyheter.

Polisen i Flen måste ta hjälp från länskriminalen
i Eskilstuna. Därifrån skickade man ut två polisbilar
och en kriminalkommissarie, Göran Aronsson.

Kommissarie Aronsson var en ensam människa,
och han var ganska trött på sitt jobb.
Och inte blev han gladare över att behöva leta efter
en förvirrad gamling.

Polisbilarna körde fram och tillbaka i samhället,
medan Aronsson förhörde gamlingarna på hemmet.
Det kom in tips, men de ledde inte fram till något.

Framåt kvällen hade man skallgång efter den försvunne.
Ett hundratal personer från trakten
letade igenom ett stort område, utan resultat.

Kommissarie Aronsson kallade in en polishund från
Eskilstuna, en schäferhund som hette Kicki.

Kicki sniffade en stund på Allan Karlssons fåtölj,
sedan i rabatten utanför fönstret.

Efter det drog hon i väg mot parken,
med sin hundförare i släptåg.

Kicki gick över en gata, in på kyrkogården
och över en stenmur.

Hon fortsatte till busstationen och stannade utanför
dörren. Det gick inte att komma in,
väntsalen var stängd för dagen.

Aronsson ringde några samtal för att ta reda på
vem som hade arbetat på expeditionen under dagen.
Ronny Hulth hette han. Aronsson åkte hem till honom.
Han ringde på dörren, men Ronny öppnade inte.
Han satt i sin sängkammare och kramade sin katt.

– Gå din väg, viskade Ronny mot ytterdörren.

Det gjorde kommissarie Aronsson till slut.
Han var inte särskilt bekymrad.
Nästa dag skulle han söka upp Hulth på jobbet.
Om nu inte gamlingen hade dykt upp till dess.

Senare på kvällen fick länskriminalen ett samtal
från en pensionär i Strängnäs.

Han sa att han ringde i sin frus ställe.

Frun hette Gerda och hade varit i Flen några dagar.

I dag hade hon tagit bussen hem igen.

– Det här är kanske ingenting, men vi hörde på radion
om en försvunnen hundraåring. Frun säger
att en hiskeligt gammal man steg på i Malmköping.
Han hade en stor resväska med sig. Det konstiga var
att han steg av halvvägs till Strängnäs, mitt inne
i skogen. Gerda minns inte vad hållplatsen heter.

På länskriminalen skrev man ner uppgifterna
och faxade dem till kommissarie Aronsson som bodde
på ett hotell i Malmköping.
Aronsson hade då redan gått till sängs.